

ע ל ו ן פ נ י מ י
מ ס' 6
14 ב מ ר ן 1965

א ג ה ט ו ז י א ו ן
ט ו א ד ר ב' ח ש כ נ ה = 19. 2. 65
מ ס' 7367 ת י ק
נ ע נ ה ל פ נ י מ ס'

ט מ ו נ י ם
ו ח מ ו נ ו ת

עוד.... יום

ישנו כבר שנוי בלוח שבכניסה. סיפרת העשרות מצביעה על 4. יוחנן ביהם הודיע ברצינות על ביטול כל החופשות ובחיוך מסויים אף על בטול חופשות המחלה. אולם חוצאות הספרה 4 שבלוח העשרות מתבטאות, וזה מה שחשוב, במוזיאון עצמו. הוויטריות בארכיאולוגיה גמורות ומושלמות, בכצאלל כבר הוצבו מספר וויטריות עומדות והמקום רוחש בעלי מלאכה מ-7 בבוקר ועד 10 בלילה ומספר קבלנים עובדים שעוה נוספות ובשתי משמרות. בחוץ (ומשום מה מכנים "בחוץ" אח כל מה שאינו כלול בבנין המרכזי) עובדים עשרות פועלים בקצב מהיר בלתי ישוער, תחת פקוח סולל בונה, בעבודות שבכל "מוזיאון הגון" נעשות כשנתיים לפני ה-11 במאי שלו.

הארימן והמוזיאון

הסיפור האחרון ש"הולך" במוזיאון מהווה פתרון לבעיה מדינית מייגעה. מסתבר כי טדי קולק פגש אח ידידו הטוב הארימן בניו יורק לפני שהלה יצא בשליחות הנשיא ג'ונסון לירושלים. טדי בקש ממנו להשפיע על ממשלת ישראל להעביר אח מצעד יום העצמאות מירושלים לחל-אביב. "אחה מבין" הסביר טדי להארימן, - "המצעד מתקיים 5 ימים לפני פתיחת המוזיאון ויפריע לנו בעבודות האחרונות שלפני הפתיחה". כידוע לכס ייערך המצעד בחל-אביב.

אפרורפו פתיחה

אחד מ-12 המברקים המגיעים כמעט יום יום מטדי מבשר על אורחים חדשים לפתיחה, ואחס בעיות אכסון וארוח. טדי עצמו יגיע לפי הידיעות האחרונות עד ל-24 לחודש.

ויהי אור

אמן התאורה ארנון אדר, תפס אח הפרינציפ ונסע לחו"ל כדי להתייעץ עם מומחה בעל שם לאומי לתאורה, שאף היה מורהו של אדר בחו"ל. (בעקבותיו עומד לצאת אף קרל כץ. יוחנן ביהם ונאף אבנון זה עחה חזרו, טדי עדיין לא חזר ועוד יד הנסיעות נסויה). אדר עומד לפחור מספר בעיות של תאורה כללית, תאורת הצפה ותאורת חוץ. היה חשש מסויים לאשר לו אח הנסיעה כיוון שאדר רגיל (וזה מהנסיון) לנסוע ולא לחזור. רק לאחר שהוברר שהוא חוייב על ידי צה"ל להיות לפני יום העצמאות, כדי לעזור (במקום מילואים) בהכנות הדקורטיביות למצעד, אושרה נסיעתו. בינתיים ממשיכים להאיר אח המוזיאון דווקא אלה שבארץ. ציון, האחראי על החשמלאים, ממשיך להאיר בקצב מפליא שטחים אחר שטחים באולמות המוזיאון, הן בעבודה סופית והן כדי שעובדי המשמרת השניה יוכלו לעבוד.

ויהי מוזיאונם

אלה נוסעים ואלה באים. בשבוע שעבר התחילו להסתובב במסדרונות שני בחורי חמר. אלה הם צמד האיטלקים שבאו להרכיב אח בית הכנסת האיטלקי. שניים אלה פרקו אותו בוונציה, והם שירכיבו אותו פה. מטפל בהם בלאט מסולל בונה, רק משום שהוא היחידה היודע איטלקית. בינתיים הולכות ונשלמות עבודות הבניה בבית הכנסת ובגלריה שמעליו. השטח מנוקה והאיטלקים כבר עובדים בו.

עיקר במוזיאון הן התצוגות ורבות מהן מוצגות אצלנו בוויטרינות. מעניין מספר הקבלנים העובדים על כל ויטרינה וויטרינה. הראשונים הינם אנשי נגריית "מזויח" (בראשם גיורא ומוישה), אשר הכינו את גוף הוויטרינה מעץ. קציר (פעם קראו לו קורצהנד) מסגר ירושלמי אשר משום מה מתעקש לכנות את המסגריה שלו בשם "ביח מלאכה למכניקה עדינה" אחראי, לאט אמנם אבל הוא טוען שבבטחון, למסגרת הברזל וחלקי המתכת השונים בוויטרינה. ציון דואג להקים בה רשת תאורה עניפה ואילו אלעזר הדקורטור מותח ומדביק את הבד בפנים הוויטרינה. אחריהם מגיעות - ודווקא שלמות - שמסות הזכוכית מתל-אביב ואנשי "מראה" מרכיבים אותן במקום. כל אלה פרט לאסיסטנטית של האדריכלים, הבודקת כל ויטרינה כאילו היתה פרי בטנה ומצליחה אי שם הוא חמיד למצוא פגמים בלתי נראים.

שלטי חלם

השלטים הנאים שעל דלתות המסרדים שומנים סיפור חלמאי ממש מאחרי צורתם התמימה. תחילה החליטו האדריכלים כי השלט חייב להיות מוצב על הדלת במרחק מסויים מהמסקוף. יצחק, עובד אמנוגרף אשר יצרו את השלטים, עמל יומיים והתקין את השלטים על כל הדלתות. רק אז נזכרו האדריכלים כי בעצם השלט חייב להיות קרוב יותר למסקוף. אותו יצחק עמל עוד יומיים ושינה את כל השלטים למקומם החדש. בשבוע שעבר החליט יוחנן, בצדק, אבל מאוחר כי השלטים אינם צריכים להיות כלל על הדלת אלא על הקיר שלידה. עתה כבר התביישו להזמין את יצחק ועושים זאת אנשי המוזיאון. המעציב בסיפור זה סעתה יש צורך לסתום את חורי הברגים בקונוסים של עץ ולצבוע מחדש את כל הדלתות.

עמק המצלבה

לסיום משהוא ירוק ומרענן. הקרן הקיימת סיימה כבר לכבוש את השבילים בעמק המצלבה. עתה צריך רק להדקם ולהמשיך בפיתוח הפארק אשר כל הסימנים מורים כי יהפך לפארק נאה ולקישוט יפהפה למוזיאון כולו. אדריכלי הגנים מבטיחים שכל עבודות פתוח הסטח ייעשו חוץ השתלבות בנוף ובמבנה המבעי של העמק.

בקצרה...

מתקדמת בניית הגדר הדרומית בגן האמנות. הכוונה היא לכסות את הגדר בצמחיה * * * * * לכבוד תערוכת הפתיחה במוזיאון ישראל עורכים "אמני ישראל" תערוכה בבניני האומה בירושלים שתכונה "מגמות באמנות הישראלית" יונה פישר מרכז תערוכה זו. * * * * * ד"ר סנדברג מונה יועץ למוזיאון מטעם אונסק"ו (ארגון האו"ם למדע חינוך ותרבות) * * * * * ירושלים התעוררה מחרדמתה ליום אחד כשהליקופטר שכור על ידי הסבועון האמריקאי "סייט", צילם את היכל הספר ואח המוזיאון מהאוויר למען כתבה שתופיע בטבועון זה.

x x x x x
 x x x
 x